

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvør hevur skrivað brøvini.

Ein PYRRRHUS-sigur fyri teknokratarnar

Tað var fyrst í fimti-árunum, at næstfyrsta automatiseraða telefonstöðin varð sett upp í »kongaríkinum« — hetta var í Havn.

Tað, sum síðan er hent í telefonmálinum her á landi, munnu tey flestu kenna upp á sín kropp (nervar, illisinni og vónloysi...)

Og ongantið eru hesi likams- og sálarligu fyrbrigdi komin so týðuliga til sjóndar, sum síðan vit finga henda nýggja »alvitandi« telefonstjóran.

Sólbjörn Jacobsen, í høvuðssessin.

Væl veit eg, at tað er hættisligt sum telefonfelagi (sambt. reglugerð, sum í mannaminni hevur staðið fremst í telefonfelagabókini), ja, væl veit eg, at tað er hættisligt at hava, ella at nevna aðrar hugsanir enn teirra, ið á fjallinum ráða.

Og tó.

Væl vitandi, at maður ikki eigur at fáast við boga, ið ikki dugir at toga, so eri eg kortini fullvisur í, at tann loysn-

in, sum nú tykist at vera komin í samband við telefonmálið, ikki verður øðrvísi, enn tá kellingin meygir í lógvan.

Hetta — at kalla seinasta »varsko« — hevur og kemur neyvnan á tað, ið ætlað/avgjørt er, men eisini eri eg fullvisur í, og tað er, at teir, sum í snari tíð gjørdur servituttir o.t. fyri Tinghúsvegin — samanborið við tað, sum hendir í dag — skulu koma at vísa seg at hava verið minst eina öld framman fyri

Sólbjörn Jacobsen og fylgisneytar hansara — bæði á teknologiskum og økologiskum øki.

Kæri Sólbjörn, mong lyfti hevur tú givið, og ilt er at spáa um framtíðina, men ikki trúgvi eg eina ta einastu løtu, at ætlanir, projektingar og meiningar tinar fara at roynast øðrvísi í framtíðini, enn síðan tú komst til maktina.

Tann dagin — um mær verður unnað at liva so leingi — skal eg eta hesi orð aftur í meg.

Í aðrar mátar (uttan

fyrí telefonmálið) haldi eg, at mangur annar teknokrat er komin so langt út at svimja við »innfluttum« teorium um økologi, umhvøvi o.s.fr., at tað sindrið av góðum og vøkrum, sum kundi verið varðveitt í barnabýi og -landi minum, með alla er farið undir grønu torvu.

Nei, norski professarin Holbæk-Hansen mundi ikki fara so skeivur, tá hann í einum fyrilestri í Havn helt fyri, at »akademikarar« eru rammumenniskju, og

tað bert eru teir allar fægstu av slagnum, sum orka at bróta seg ígjøgnum hesa rammuna á ein fyrí samfelagið positivan hátt.

P.s. En liden forespørgsel til de eksperter, der har været på Færøerne (vistnok en dansk og en svensk): Kan man virkelig udforme en bedømmelse af telefonforholdene på Færøerne efter EEN dags ophold?

Stig Rasmussen

Einaferð enn tók Kyndil stig frá VÍF

Spenninur er nú komin í aftur 1. deild. Sunnudagin vann Kyndil tepran eitt máls-sigur á VÍF, sum nú hevur mist trý stig móti Kyndil í ár.

Finn Bærentsen, í Kyndilsmálinum, átti, sum vanligt, stóran lut í sigrinum.

VÍF — Kyndil: 13—14 (7—7)
Málakjuttar: VÍF: Páll Poulsen 5, Kári Mortensen 3, Kári Durhuus 2, Páll Joensen, Petur Højgaard og Páll Askham hvør eitt.

Kyndil: Sverri Jacobsen 4, Hannus Joensen 3, Niels Nattestad og Jóan Petur Midjord hvør 2, Bent Jakup Højgaard, Regin Johansen og Jens Mohr Askham hvør eitt.

Ávaringar: Páll Poulsen, VÍF. Regin Johansen, Kári Nielsen og Niels Nattestad, Kyndil.

Útvisingar: (2. m.a.) Bent Jakup Højgaard, Amfinn Brekkestin, Hannus Joensen, Sverri Jacobsen og Kári Nielsen allir úr Kyndil.

Dómarrar: Kristian Johansen og Jógvan (Egga) Jensen.

leitað sær niðan í ítróttarhøllina á Hálsi.

Og ein sera spennandi — ikki serliga vælleiktan — men heldur ófantaligan dyst finga vit loyvi at siggja.

Eins og í seinasta dystinum millum bæði liðini, ið var avbera spennandi, byrjaðu liðini javnt. Páll legði VÍF á odda, men Natte javnaði. Soleiðis gekk fyrri hálvleikur. Eins og í seinasta dystinum var tað Kyndil, sum oftast legði seg á odda, men ongantið varð munurin meira enn tvey mál, og tá farið varð til hálvleikssteðg, var javnleikur 7—7.

Góðir málverjar

At bæði liðini hava lands-

liðsmálverjar sást skilliga í dystinum. Bæði byrjaðu sera væl og bjargaðu báðir hvørt sitt brotskast, men í seinna hálvleiki var tað einahelst Finn Bærentsen, ið Kyndilsmálinum, ein legði merki til. Ferð eftir ferð bjargaði hann tá VÍF-leikari var einsamallur og ikki er ov nøgv sagt at hann átti størsta lutin í endaliga Kyndils-sigrinum.

Tøtt verja

Tíverri varð eisini seinni hálvleikur í hesum dystinum merktur av ov hørdum og óregluligum spæli og — tíverri — má sigast at dómarrarnir áttu stóran lut í hesum, tá teir mangan tókust at døma alt ov veikt.

Í seinna hálvleiki arbeiddi Kyndils-verjan av-

fáa bóltin í netið.

Orsakað av kompakta verjuspælinum hjá Kyndil var seinni hálvleikur merktur av ávaringum og útvisingum, men samstundis eydnaðist tað eisini Kyndil at koma á odda við trimum málum, men stutt undan leikloki eydnaðist VÍF at javna til 13—13 við máli, sum Kári Durhuus skoraði.

Ikki vardi hesin javnleikur langa tíð. Í næsta álopinum, eitt min. áðrenn dysturin varð avblástur, fekk Kyndil brotskast og setti Jóan Pætur hetta ósvikaliga trygt í netið til 14—13 sigur til Kyndil,

sum nú hevur tikið trý stig frá VÍF í hesari landskappingini og samstundis fingið spenning í aftur kappingina.

Altið spennandi, men...

Eisini hesin dysturin visti okkum at dystir í 1. deild millum VÍF og Kyndil altíð gerast spennandi, men at hondbólturin tíverri ikki verður so góður sum ein væntar av hesum leikarum. Dysturin verður tíverri mangan alt ov harður og oftani er tað tí at dómarrarnir eru ov veik-

Framhald á síðu 8

Undan dystinum sunnudagin var tað bert Kyndil, sum hevði megnað at taka stig frá VÍF í landskappingini í ár og kanska var tað við hesum í huga, at nógvu áskoðararnir høvdu